

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604601696/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

de Unge forlangte Støtte af de Gamle til Riffelforeningen, Brugsforeningen og den nye Sparekasse, hvilke to sidste Institutioner skulde gjøre Folk uafhængige af Højres Kjøbmænd og Diskontobank i Kjøbstaden. Sparekassens Bestyrer var Meyer; han optraadte mæglende ved denne Lejlighed, men var dog tydelig nok de Unges Mand for Øjeblikket. –

«Hør, nu maa jeg ha'e Lov at sørge lidt for min egen Nysgjerrighed,» sagde Meyer, da denne Forhandling syntes foreløbig tilendebragt, og faa lidt nærmere Besked om min nye Gjest. – De vil tage Magistergraden i Dansk Sproghistorie og hedder Heilum. – men hvad er De ellers for en Karl? – Han saae lyst sporgende paa Heilum, omtrent som en af Nordens gamle Konger kunde have seet til en isländsk Farmand, der var trinet ind i Hallen.

«Jeg er en Person – sssj, der f. Eks. har megen Lyst til at lære Højskolerne at kjende. Samtalen her har interesseret mig meget, fordi den sietikke lignede det, jeg havde tænkt mig!»

«Naa, seer man det, seer man det! Og hvad havde De saa tænkt Dem at Samtalen skulde have drejet sig om?»

«Jeg havde tænkt mig, at Taler paa Højskolen, naar den ikke angik det ganske hverdagslige og ligegyldige, altid var som en folkelig Overrisling, hvor Historiens, Sangens, Sagnets, Eventyrets, Ordsprogenes, Folkevittighedens og Folkevemodets Kilder overstrømmede Sjælens Jordbund og gjorde den frugtbar. – Men det kan naturligvis være tilfældigt, at – –»

«Se, se, – det lød jo som et helt Kildevæld. – Faar vi nære af den Tønde?»

«Hvad mener De?»

«Jeg mener, det er akke helt galt, det, De der siger. Hvordan har De faaet de Tanker om Højskolen, for De har akke spundet dem udd af Deres egen indre Bevidsthed. Er De barnefødt Højskolemand?»

«Det kan jeg vist ikke kaldes – sssj! Jeg er Husmandsson fra Nordsjælland. Men jeg har levet flere Aar i Vorbjerg Præstegaard ved Holstebro.»

«Naa – har De været der. Og saa har De endda akke Forlovelsesring paa Fingren?»

Heilum dukkede og hvislede.

«De maa jo ha'e været ene Hane i Kurven der imellem – jeg veed